

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 24. srpna 2023
Č.j. MSP-547/2020-ODKA-SPZ/11
Počet listů: 4
Přílohy: 2

MSP-547/2020-ODKA-SPZ/11

0100204004269729

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. M. B.- stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- fotokopie podstatné části usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu s doručenkami datové zprávy
- část dozorového spisu Krajského státního zastupitelství v Ostravě sp. zn. 4 KZV 14/2019 (III. díl)

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu podávám ve prospěch obviněných právnických osob M. B., S. F. C. „v likvidaci“, A., I. a C. C.,

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě (dále jen „KSZ“) ze dne 23. 4. 2020 sp. zn. 4 KZV 14/2019.

Postup před vydáním napadeného rozhodnutí

- 1 Usnesením policejního orgánu Policie ČR, Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje v Ostravě ze dne 21. 2. 2020 č. j. KRPT-64760-796/TČ-2019-070081 bylo zahájeno trestní stíhání shora uvedených právnických osob pro trestné činy podvodu podle § 209 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku (M. B., S. F. C.), podvodu podle § 209 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku (A.) a legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1, 4 písm. b), c) trestního zákoníku (I., C. C.) pro jednání konkrétně popsáném ve výroku tohoto usnesení.

- 2 Proti tomuto usnesení si obviněné právnické osoby M. B., S. F. C., A., I. a C. C. podaly stížnost.

Napadené rozhodnutí

- 3 Usnesením státního zástupce KSZ v Ostravě ze dne 23. 4. 2020 sp. zn. 4 KZV 14/2019, bylo rozhodnuto o stížnostech obviněných právnických osob výrokem pod bodem I. tak, že stížnosti právnických osob A., I. a C. C. byly podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu zamítnuty jako stížnosti podané osobou neoprávněnou. Výrokem pod bodem II. pak byly podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu jako nedůvodné zamítnuty stížnosti právnických osob S. F. C., A., I. a C. C.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

- 4 Podle § 64 odst. 4 trestního řádu platí, že nevyzvedne-li si adresát písemnost do deseti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedověděl, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, nebo uvedenou adresu označil pro účely doručování. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže odesílatel vhození písemnosti do schránky vyloučí. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílateli a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce. Podle § 65 odst. 5 písm. a) trestního řádu se odstavec 4 neužije, doručuje-li se obviněnému usnesení o zahájení trestního stíhání, obžaloba, návrh na potrestání, návrh na schválení dohody o vině a trestu, rozsudek, trestní příkaz nebo předvolání k hlavnímu líčení nebo veřejnému zasedání.
- 5 Podle § 137 odst. 1 věta druhá trestního řádu se oznámení děje buď vyhlášením usnesení v přítomnosti toho, jemuž je třeba usnesení oznámit, anebo doručením opisu usnesení.
- 6 Podle § 146 odst. 2 trestního řádu platí, že jestliže lhůta k podání stížnosti již všem oprávněným osobám uplynula a stížnosti nebylo vyhověno podle odstavce 1, předloží věc k rozhodnutí podle písm. a) policejní orgán státnímu zástupci, který vykonává nad přípravným řízením dozor.
- 7 Podle § 147 odst. 1 trestního řádu při rozhodování o stížnosti přezkoumá nadřízený orgán a) správnost všech výroků napadeného usnesení, proti nimž může stěžovatel podat stížnost, a b) řízení předcházející napadenému usnesení.
- 8 Podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li podána osobou oprávněnou.
- 9 Podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, není-li důvodná.
- 10 Podle § 34 odst. 4 zákona o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „TOPOZ“) nemůže činit úkony v řízení osoba, která je obviněným, poškozeným nebo svědkem v téže věci. Pokud je v průběhu řízení zjištěna tato skutečnost, předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce vyzve právnickou osobu, aby určila k provádění úkonů v dalším řízení jinou osobu; k určení takové osoby jí stanoví lhůtu zpravidla v délce 7 dnů.

- 11 Podle § 34 odst. 5 TOPOZ platí, že není-li osoba uvedená v odstavci 4 určena ve stanovené lhůtě, nebo právnická osoba nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení, popřípadě právnické osobě nebo jejímu zmocněnci prokazatelně nelze doručovat písemnosti, předseda senátu a v přípravném řízení soudce ustanoví právnické osobě opatrovníka. Osobu lze ustanovit opatrovníkem jen s jejím souhlasem. Opatrovníkem nelze ustanovit osobu, o níž lze mít důvodně za to, že má takový zájem na výsledku řízení, který odůvodňuje obavu, že nebude řádně hájit zájmy právnické osoby. Usnesení o ustanovení opatrovníka se oznamuje tomu, kdo je ustanovován opatrovníkem, a nevylučuje-li to povaha věci, též právnické osobě.

Ke skutkovému stavu dle policejního spisu

- 12 Z obsahu policejního spisu bylo zjištěno, že usnesení o zahájení trestního stíhání společností M. B., S. F. C., A., I. a C. C. vydané policejním orgánem dne 21. 2. 2020 bylo doručeno do datových schránek těchto společností dne 2. 3. 2020, a v dalších dvou případech dne 21. 2. 2020. Státní zástupce na straně 3 napadeného usnesení nesprávně konstatoval doručení obviněným A. dne 3. 3. 2020 a I. a C. C. dne 24. 2. 2020. K zahájení trestního stíhání fyzických osob K. Z., R. B., R. Z., a J. H. došlo již dne 18. 4. 2019. Z výpisů z obchodního rejstříku bylo přitom zjištěno, že v případě obviněných I. a C. C. je od 1. 12. 2016, resp. od 24. 9. 2013, dosud, jediným jednatelem obviněný R. Z. a v A. od 22. 6. 2018 dosud jediným jednatelem obviněný J. H. V těchto případech tak bylo usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu doručeno právnickým osobám, za které nebyly oprávněny činit úkony v trestním řízení fyzické osoby v postavení obviněných jako jejich jediní jednatele (§ 34 odst. 4 věta první TOPOZ). Následně byl obviněný S. F. C. ustanoven opatrovník T. K. usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 3. 2020 sp.zn. 0 Nt 21139/2020, obviněný I. opatrovník I. K. usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 3. 2020 sp.zn. 0 Nt 21138/2020, obviněný M. B. opatrovník L. K. usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 12.3.2020 sp.zn. 0 Nt 21135/2020, obviněný C. C. opatrovník K. K. usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020 sp.zn. 0 Nt 21137/2020 a obviněný A. opatrovník M. K. usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 16. 3. 2020 sp.zn. 0 Nt 21136/2020.

Právní posouzení

- 13 V souvislosti s ustanovením zmocněnce a opatrovníka obviněné právnické osobě je však třeba upozornit na závěry plynoucí z nálezu Ústavního soudu ze dne 21. 1. 2020 sp. zn. IV. ÚS 3139/19. V tomto nálezu **Ústavní soud předně explicitně připustil ústavní stížnost proti usnesení, jímž byl právnické osobě v trestním řízení ustanoven opatrovník dle § 34 odst. 5 TOPOZ, neboť proti takovému usnesení není přípustná stížnost.** Zdůraznil subsidiární povahu institutu opatrovníka právnické osoby v trestním řízení, kterýžto institut by měl být využíván jen jako krajní prostředek, neboť vždy představuje zásah do práva právnické osoby na obhajobu v trestním řízení podle čl. 40 odst. 3 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“), který musí být proporcionální vzhledem k účelu, který sleduje. K meritu posuzované otázky **Ústavní soud vyslovil právní názor, že je-li jediná osoba, která je oprávněna za právnickou osobu v trestním řízení jednat, vyloučena podle § 34 odst. 4 věty první TOPOZ proto, že je ve stejné trestní věci obviněna, toto vyloučení se nevztahuje i na volbu zmocněnce k vykonávání úkonů za právnickou osobu v trestním řízení podle § 34 odst. 1 TOPOZ, jestliže zde není konkrétní riziko, že tak činí proto, aby právnickou osobu poškodila či na její úkor zvýhodnila v trestním řízení sebe.** Z práva právnické osoby na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 LZPS Ústavní soud dovodil požadavek obligatornosti výzvy podle § 34 odst. 4 věta druhá TOPOZ, při jejímž nedodržení není splněna podmínka pro ustanovení opatrovníka

podle § 34 odst. 5 TOPOZ. Pokud i přesto soud opatrovníka právnické osobě ustanoví, porušuje tím právo této právnické osoby na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 LZPS, jakož i její právo na obhajobu v trestním řízení ve smyslu čl. 40 odst. 3 LZPS. Obdobný názor vyslovil Ústavní soud i v nálezu ze dne 11. 2. 2020 sp. zn. IV. ÚS 3740/19. Nezabývají-li se orgány činné v trestním řízení možnostmi, že by jediný člen statutárního orgánu, který je vyloučen podle § 34 odst. 4 věty první TOPOZ, mohl zvolit právnické osobě zmocněnce, který by hájil její nejlepší zájmy a zvolil nejvhodnější strategii pro řízení, dopouští se neproporcionální zásahu do jeho práva na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 LZPS. **Šetření podstaty práva právnické osoby na obhajobu podle čl. 40 odst. 3 LZPS odpovídá požadavek, aby výzva podle § 34 odst. 4 věty druhé zákona TOPOZ měla obligatorní charakter.**

14 S odkazem na výše uvedené bylo zjištěno, že v případě obviněných A., I. a C. C. neobsahuje dozorový spis výzvu státního zástupce ve smyslu § 34 odst. 4 věta druhá TOPOZ adresovanou těmto obviněným právnickým osobám k určení jiné osoby za účelem provádění úkonů v dalším řízení, přičemž ustanovení opatrovníků těmto obviněným. Usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 12. 3. a 16. 3. 2020, tak byla v souladu s výše prezentovanými závěry Ústavního soudu protiústavní. Pokud se jedná o předmětnou výzvu adresovanou obviněné fyzické osobě v postavení jednatele obviněné právnické osoby, mám za to, že je-li tato oprávněna určit k provádění úkonů v dalším řízení jinou osobu (a z tohoto důvodu jí má být doručena výzva státního zástupce), měla by být uvědoměna o podstatě obvinění právnické osoby, aby tak mohla náležitým způsobem vykonávat toto své oprávnění. V tomto smyslu se nejvhodnějším postupem jeví doručení usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu, v němž je nejpřesnější a nezkreslený popis toho, co je kladeno právnické osobě za vinu (je přitom otázkou, zda nepostačí zaslání pouze popisu skutku ve výrokové části usnesení týkající se této právnické osoby s příslušnou částí odůvodnění, bez poučení o oprávněném prostředku). Za takovou výzvu však nelze rozhodně považovat citaci § 34 TOPOZ jako součást poučení v usnesení o zahájení trestního stíhání policejního orgánu, a to proto, že tuto povinnost ukládá zákon v přípravném řízení výhradně státnímu zástupci (zejména v případech, že v žádostech o ustanovení opatrovníka obviněným právnickým osobám adresovaných soudu policejní orgán deklaroval jako důvod tohoto postupu to, že obviněná fyzická osoba není oprávněna konat za obviněnou právnickou osobu, jíž je jednatelem, žádné úkony). **Důsledkem uvedeného nedostatku v postupu dozorového státního zástupce je to, že od počátku trestního stíhání těchto tří právnických osob je zastupoval nezákonným způsobem ustanovený opatrovník, a co je rozhodující, nedošlo k řádnému zahájení trestního stíhání těchto právnických osob, neboť usnesení policejního orgánu nebylo doručeno osobě určené obviněnými jednatelem těchto právnických osob, a to po předchozí výzvě státního zástupce, ani případně teprve následně ustanoveným opatrovníkům. K zahájení trestního stíhání obviněných A., I. a C. C. tak zatím nedošlo zákonným způsobem a nebylo tak na místě ani rozhodovat o stížnosti.**

15 Na druhou stranu je však třeba uvést, že obviněná fyzická osoba jako jediný jednatel právnické osoby je sice oprávněna určit k provádění úkonů v dalším řízení jinou osobu a z tohoto důvodu jí má být doručena výzva státního zástupce, ale toliko za tímto účelem a nikoliv proto, aby obviněný jako jediný jednatel této společnosti činil aktivní úkony v rámci trestního řízení např. v podobě podání stížnosti do usnesení o zahájení trestního stíhání této právnické osoby, čemuž brání dikce § 34 odst. 4 věta první TOPOZ. Z tohoto pohledu by tak postup státního zástupce pod bodem I. jeho usnesení, kdy podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu zamítl stížnosti A. (podanou jednatelem obviněným J. H.) a I. a C. C. (podané jednatelem obviněným K. Z.), bylo možné označit za zákonný. Jelikož však ještě nedošlo k řádnému zahájení trestního stíhání vůči těmto právnickým osobám a následně všem oprávněným osobám neuplynuly lhůty k podání

stížnosti, nebylo na místě o těchto stížnostech vůbec rozhodovat. Proto je navrhováno i zrušení výroku pod bodem I.

- 16 Další zásadní pochybení státního zástupce spočívá v tom, že tento učinil závěr o tom, že usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu bylo doručeno M. B. a S. F. C. tzv. fikcí, přičemž fikce doručení je fakticky dovozována i v případě A. Je skutečností, že tato rozhodnutí byla v obou případech dodána do datové schránky příjemců dne 21. 2. 2020 s vyznačením fikce doručení dne 2. 3. 2020. Na doručování písemností v trestním řízení se uplatní obecná ustanovení o doručování (§ 62 až § 64a trestního řádu), přičemž je zjevné, že ve smyslu § 64 odst. 1 písm. b) trestního řádu je nutno usnesení o zahájení trestního stíhání doručovat do vlastních rukou. Zásilka s tímto usnesením může být uložena podle § 64 odst. 2, 3 trestního řádu, ale v případě jejího nevyzvednutí obviněným nemůže vzniknout fikce doručení podle § 64 odst. 4 trestního řádu, jak vyplývá z § 64 odst. 5 písm. a) trestního řádu. V souvislosti s doručováním do datové schránky nelze než upozornit na ustanovení § 17 odst. 4 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož, nepřihlásí-li se do datové schránky osoba podle odstavce 3 ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byl dokument dodán do datové schránky, považuje se tento dokument za doručený posledním dnem této lhůty; to neplatí, vylučuje-li jiný právní předpis náhradní doručení. Zde jde konkrétně právě o ustanovení § 64 odst. 5 písm. a) trestního řádu. Jelikož usnesení o zahájení trestního stíhání nebylo společností M. B. a S. F. C. doručeno prostřednictvím datové schránky ani jiným zákonem předpokládaným způsobem a doručení fikcí je u doručení tohoto typu usnesení vyloučeno, nelze než učinit závěr o tom, že vůči těmto právnickým osobám nebylo řádně zahájeno trestní stíhání (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 13. 3. 2019 sp. zn. 8 Tdo 264/2019). K doručení usnesení policejního orgánu podle § 160 odst. 1 trestního řádu ze dne 21. 2. 2020 těmto právnickým osobám tak nedošlo řádným způsobem a k zahájení jejich trestního stíhání tak fakticky nedošlo.
- 17 Postup při ustanovení opatrovníka obviněným M. B. a S. F. C. taktéž nebyl v souladu se zákonem. Důvody tohoto postupu jsou zjištělné z žádosti policejního orgánu o ustanovení opatrovníka těmto obviněným, jež spočívají v nekontaktnosti současných jednatelů těchto společností (občané lotyšské národnosti). S odkazem na znění § 34 odst. 5 věta první TOPOZ lze právnické osobě ustanovit opatrovníka, pokud obviněná právnická osoba nemá osobu způsobilou činit úkony v řízení (jde o případy, kdy právnická osoba nemá statutární orgán nebo kdy není zřejmé, kdo je oprávněn za právnickou osobu jednat) nebo pokud této osobě či jejímu zmocněnci prokazatelně nelze doručovat písemnosti. Z doručenek datových zpráv, kterými bylo usnesení o zahájení trestního stíhání doručeno těmto obviněným právnickým osobám, je zřejmé, že v obou případech se do datové schránky osoba, jež má přístup k dodanému dokumentu, nepřihlásila, a nedošlo tak k řádnému doručení tohoto usnesení těmto právnickým osobám. Byť jsou jednateli těchto obviněných osoby s cizí státní příslušností bez trvalého pobytu na území České republiky, u nichž lze předpokládat nezáměr účastnit se trestního řízení (jde o tzv. „bílé koně“, jak vyplývá z dosavadního šetření), nelze dosud jednoznačně dovodit závěr o nekontaktnosti těchto společností s tím, že jim nelze doručovat písemnosti, s nutností ustanovit jim opatrovníka soudem při naplnění podmínek vymezených v § 34 odst. 5 TOPOZ.
- 18 Pokud jde o M. B., je zřejmé, že tomuto obviněnému není možné doručit usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu do datové schránky (a zřejmě ani poštou na adresu sídla), nicméně ve smyslu § 63 odst. 1 trestního řádu, § 46a odst. 1, § 50a odst. 2 a § 21 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu, mohl a měl být učiněn pokus doručit toto usnesení společnosti na adresu jejího jednatele, neboť jde o osobu oprávněnou za společnost činit úkony, jejímž prostřednictvím lze právnickou osobu zastihnout na adrese uvedené v obchodním rejstříku,

případně i spolu s výzvou k uvedení adresy pro doručování v České republice. Bydliště jednatele je v členské zemi EU, tudíž by doručování mělo být relativně jednoduché. Pokud by se toto doručení nepodařilo, bylo by možné ve smyslu § 34 odst. 5 TOPOZ dovozovat, že je „prokazatelné“, že právnické osobě nelze doručovat písemnosti, což by vedlo k ustanovení opatrovníka, jemuž by bylo následně předmětné usnesení doručeno.

- 19 Ve vztahu k obviněné S. F. C. bylo zjištěno, že tato společnost byla usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 8. 2019, sp. zn. 24 Cm 106/2019, které nabylo právní moci dne 9. 10. 2019, zrušena s likvidací a podle § 191 odst. 1 věta druhá zákona občanského zákoníku, byl jmenován likvidátor D. P., k čemuž došlo více než 4 měsíce před vydáním usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu vůči právnickým osobám. Pozornost tak byla věnována úvahám, zda je likvidátorovi obviněné právnické osoby možno doručit usnesení o zahájení trestního stíhání a zda je oprávněn tento subjekt v rámci trestního řízení zastupovat. Z díkce § 193 občanského zákoníku je zřejmé, že likvidátor nabývá působnosti statutárního orgánu společnosti. Z hlediska omezení jeho působnosti je třeba upozornit na znění § 196 odst. 1 cit. zákona, podle něhož činnost likvidátora může sledovat jen účel, jaký odpovídá povaze a cíli likvidace. Byť je závěr o nemožnosti doručovat písemnosti jednateři této společnosti zřejmý z řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 24 Cm 106/2019, kde mu byl ustanoven procesní opatrovník, neboť se mu nepodařilo doručovat soudem zaslané písemnosti, je nutno vycházet z toho, že S. F. C. má likvidátora, který je osobou oprávněnou za právnickou osobu činit úkony ve smyslu § 21 odst. 1 písm. a) občanského soudního řádu ve spojení s § 193 občanského zákoníku. Usnesení o zahájení trestního stíhání tak mělo být doručeno likvidátorovi. Trestní stíhání právnické osoby s likvidací souvisí, a to jak z hlediska § 32 TOPOZ, tak z hlediska možných důsledků trestního stíhání pro právnickou osobu (uložení trestu majetkové povahy, rozhodnutí o zrušení právnické osoby). Za současné situace je nutno vycházet z toho, že u této obviněné právnické osoby nedošlo k jejímu zániku výmazem z obchodního rejstříku podle § 185 občanského zákoníku, nýbrž toliko ke zrušení této obchodní korporace a ke jmenování likvidátora, a tento důvod nesvědčí pro zastavení trestního stíhání S. F. C. Takže i ve vztahu k této společnosti nebylo řádně zahájeno trestní stíhání.
- 20 Nedostatky rozhodnutí KSZ ze dne 23. 4. 2020 jsou shledány také v tom, že ve výrokové části pod bodem II. bylo nesprávně rozhodnuto podle § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu i o stížnosti C. C. proti usnesení o zahájení trestního stíhání, kterou podal jen její stíhaný jednatel, ačkoliv o stížnosti této obviněné již státní zástupce rozhodl výrokem pod bodem I. podle § 148 odst. 1 písm. b) trestního řádu. Za obviněné právnické osoby S. F. C., A. a I. podaly stížnosti opatrovníci K. za S. F. C., K. za A. a K. za I. C. C. prostřednictvím opatrovníka K. takovou stížnost vůbec nepodala a tomuto opatrovníkovi rozhodnutí ve stížnostním řízení státní zástupce ani nezasílal, ačkoliv podle výroku napadeného usnesení státní zástupce její stížnost zamítl. V odůvodnění napadeného usnesení na straně 2 je nesprávně uvedeno, že M. B. naopak opravný prostředek podala, ač tomu tak nebylo, nicméně správně pak státní zástupce ohledně této obviněné právnické osoby ve výrokové části usnesení ani nerozhodl. Rozhodnutí však obdržel i opatrovník M. B. JUDr. K.
- 21 Přezkoumávané usnesení státního zástupce KSZ ze dne 23. 4. 2020 sp. zn. 4 KZV 14/2019 je tak z výše uvedených důvodů v celém rozsahu v rozporu se zákonem, kdy nesprávně aprobovalo předcházející procesní postup policejního orgánu a sám státní zástupce nedostál svým povinností vyplývajícím ze stíhání právnických osob. Z tohoto důvodu došlo k situaci, že k zahájení trestního stíhání právnických osob nedošlo zákonným způsobem, a proto ani nemohly obviněným právnickým osobám ve smyslu § 146 odst. 2 trestního řádu uplynout lhůty k podání stížností proti usnesení o zahájení trestního stíhání, kdy pro rozhodování o stížnostech

proti citovanému usnesení policejního orgánu nebyly splněny zákonné podmínky. Samotné usnesení policejního orgánu o zahájení trestního stíhání podle mého názoru ob stojí, nicméně smyslem podání stížnosti pro porušení zákona je zrušení usnesení státního zástupce KSZ v celém rozsahu a navození stavu před jeho rozhodnutím, aby tento mohl učinit všechny kroky k tomu, aby došlo k zahájení trestního stíhání všech právnických osob řádným způsobem, čemuž by mělo předcházet obeslání současných jednatelů s výzvou k určení osoby oprávněné za právnickou osobu jednat, případně následně řádné ustanovení opatrovníků, a také řádné doručení usnesení o zahájení trestního stíhání osobám, u nichž je již nyní zřejmé, že mají oprávnění za právnické osoby jednat (likvidátor).

Návrh

22 S ohledem na výše uvedené si dovoluji navrhnout, aby Nejvyšší soud:

1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že usnesením státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 23. 4. 2020, sp. zn. 4 KZV 14/2019 byl porušen zákon v neprospěch obviněných právnických osob M. B., S. F. C. „v likvidaci“, I. a C. C., a to v § 64 odst. 4, § 64 odst. 5 písm. a), § 146 odst. 2 a § 147 odst. 1 a § 148 odst. 1 písm. c) trestního řádu,

2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil usnesení státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Ostravě ze dne 23. 4. 2020, sp. zn. 4 KZV 14/2019,

3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal státnímu zástupci Krajského státního zastupitelství v Ostravě, aby o věci v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.